پاورقی(۸)

خاطرات «زیباری» از ۱۰ سال وزارت خارجه

عکس با رییس جمهور ایران

منبع: الحیات . مترجم: محمدعلی عسگری

هوشیار زیباری

او آدم باهوشی بود. اولین رییس‌جمهوری بود که سال ۲۰۰۷ از عراق بازدید کرد. من رییس هیات تشریفات همراهی از او بودم. زمانی هواپیمایش در فرودگاه بغداد به زمین نشست که هنوز ۱۷۰هزار سرباز آمریکایی در کشور ما بودند. آنجا او حجم سنگین تانک‌ها و سلاح‌ها و نیروهای آمریکایی را به چشم خودش دید. آمریکایی‌ها هیچ ایرادی به سفرش نگرفتند. چون ما قبلا هویت میهمانمان را گفته بودیم، حتی برعکس از این دیدار استقبال هم کردند. احمدی‌نژاد وقتی نیروهای آمریکایی را در فرودگاه دید از من دلیلش را پرسید. گفتم این یکی از پایگاه‌های آمریکایی موجود در عراق است. آنها پایگاه‌هایی بزرگ‌تر در نقاط دیگر هم دارند. در این سفر دلشوره داشت ولی ما به او اطمینان‌خاطر دادیم و او به ما اعتماد داشت. جاهایی هم که تحت تسلط آمریکایی‌ها بود سر می‌زد ولی با هماهنگی قبلی. گروهانی که با آن هماهنگی می‌کردیم همه آمریکایی بودند.

در یکی از موارد وقتی از منطقه سبز بغداد خارج شدیم، نیروهای آمریکایی کاروان احمدی‌نژاد را روی یک پل متوقف کردند. به ما اطلاع داده شد که آمریکایی‌ها کاروان را متوقف کرده‌اند و قصدشان این است که با رییس‌جمهور ایران عکس بگیرند. من از هماهنگ‌کننده آمریکایی خواستم زودتر راه را باز کنند تا مشکلی پیش نیاید. بعد موضوع را به‌شوخی به رییس‌جمهور احمدی‌نژاد گفتم. او هم مانع کار آنها نشد. درعین حال من به او گفتم به هیچ‌وجه نمی‌گذاریم از خودرو پیاده شود.

به‌هرحال، دیدار خوبی بود. رییس‌جمهور احمدی‌نژاد تمایل داشت به مرقد امام کاظم(ع) برود. آن وقت در آنجا انفجارهایی صورت می‌گرفت و کشتارهای طایفه‌ای جریان داشت و نگرانی‌های امنیتی بود. با این حال ما عمد داشتیم که تدابیر احتیاطی لازم اتخاذ شود. دیدار احمدی‌نژاد به‌عنوان اولین رییس‌جمهور از عراق بعد از سقوط صدام بهترین نشانه عقلانیت ایرانی‌ها بود. در مقابل، رییس‌جمهور بشار اسد با وجودی که ما بارها او را دعوت کردیم به بغداد نیامد. ملک عبدالله دوم پادشاه اردن برای چند ساعت آمد. رجب طیب‌اردوغان هم به بغداد سفر کرد. ترک‌ها دوبار به بغداد آمدند. ایرانی‌ها هم چند بار آمدند. در کنفرانس سران اتحادیه عرب هم مقامات مسوول بلندپایه‌ای به بغداد سفر کردند.

آیا قاسم سلیمانی نقش مهمی دارد؟

او یکی از فرزندان انقلاب است، یعنی در بین مسوولان ایران درواقع حلقه‌ای از فرماندهان «سپاه پاسداران» وجود دارد که از زمان قدیم هسته اصلی سپاه را تشکیل دادند و از نسل مصطفی چمران به شمار می‌روند. اینها گروهی از جوانان انقلابی هستند که وارد سپاه شدند و در جنگ عراق - ایران مشارکت داشتند. از انقلاب حراست و در حوزه‌های اطلاعاتی و امنیتی فعالیت می‌کردند. گروهی که همدیگر را می‌شناسند و یک حلقه را تشکیل می‌دهند. در بین اینها سفرا و مقامات مهمی هستند. قاسم سلیمانی نیز یکی از اینهاست و حتی می‌توان او را بزرگ‌ترین‌شان به حساب آورد. من پیش از نشست اتمی بغداد (نشست ایران و نماینده ۱+۵) او را دیدم و از او پرسیدم که در زمینه پرونده اتمی چیز جدیدی دارند یا اینکه می‌خواهند مذاکرات را صرفا برای مذاکرات ادامه دهند. نقش او موثر بود. او فرمانده نیروی سپاه قدس و یکی از مشاوران آیت‌الله خامنه‌ای است. به‌خصوص در رابطه با مسایل عراق و خلیج (فارس) و لبنان. او عربی را به شکل خوبی حرف می‌زند و شناخت شخصی از رهبران کشورهای خاصی دارد.

اگر نزاع سوریه استمرار داشته باشد منجر به تجزیه عراق خواهد شد؟

این امر به نحوه پایان‌دادن به این نزاع بستگی دارد. به دور از شعارها و احساسات باید بگویم اگر یک روند سیاسی منضبط و برنامه‌ریزی‌شده‌ای وجود داشته باشد هیچ جای نگرانی نیست اما اگر روند کنترل‌شده‌ای وجود نداشته باشد مساله تفاوت می‌کند. به‌نظر من اوضاع تونس، مصر و لیبی بعد از انقلاب‌های عربی سال‌ها طول می‌کشد تا به ثبات برسد. اگر عراق را به‌عنوان نمونه در نظر بگیریم، آمریکا با تمام توان نظامی و امنیتی و اقتصادی‌اش به‌اضافه سازمان‌ملل و کشورهای اروپایی با تمام ثقلشان همه کمک کردند تا روند سیاسی در کشور ما به سمت یک جو خاص برود. با این حال بعد از چند سال هنوز عراق به ثبات نرسیده است. در مورد لیبی چه باید گفت؟ آیا انتظار داریم که یک فرد - هرکه می‌خواهد باشد- بتواند لیبی را سامان دهد؟ اگر سوریه دچار آشوب شود و به پناهگاه و مکان امنی برای «اخوان» و سلفی‌ها و جهادی‌ها و «القاعده» تبدیل شود چه؟ در یمن هم شاهدیم که نبردهایی بین «القاعده» و ارتش و نیروهای آمریکایی در جریان است.

کدام‌یک از روسای‌جمهوری که با آنها دیدار کردید شما را هوشیار کرد یا خاطره‌ای به‌یادماندنی از آنها دارید؟

من با ملک عبدالله‌بن عبدالعزیز بارها ملاقات داشته‌ام. همچنین با علی عبدالله صالح، رییس‌جمهور پیشین یمن یا امیر قطر و پادشاه بحرین و... رابطه من با همه این رهبران توام با احترام متقابل بود و آنها هم از من ستایش می‌کردند. با امیر سابق قطر که با هم شوخی داشتیم، چون آدم شوخ‌طبعی است. من به او می‌گفتم یکی از چیزهایی که در بین مقامات قطری توجه مرا جلب می‌کند این است که همه کارشان را دوست دارند. از امیر گرفته تا ولیعهد تا شیخ حمد بن جاسم (وزیر خارجه پیشین).

ادامه دارد...

دور دوم انتخابات شیلی برگزار شد

گذار شیلیایی این‌بار با ۲ «زن»

نسرین رضایی

ورق پس از کودتای ۴۰ سال پیش ارتش در مقابل آلنده، و ۲۳سال پس از گذار به یک دولت غیرنظامی و عبور از پینوشه برای سومین‌بار برای شیلیایی‌ها برگشته است. در کشوری محافظه‌کار که تا ۱۰سال پیش زنان از حقوق نسبتا پایینی برخوردار بودند و حق طلاق هم نداشتند حالا دو زن به‌عنوان نامزدهای نهایی در دور دوم انتخابات ریاست‌جمهوری با یکدیگر رقابت می‌کنند: ورونیکا میشله باشله سربا، نامزد سوسیالیست که پیش‌تر اولین رییس‌جمهور زن در شیلی بوده و اِولین ماتای، رقیب محافظه‌کار و دوست دوران کودکی‌اش. به‌گزارش اکونومیست، مردم شیلی روز گذشته پای صندوق‌های رای رفتند تا برای اولین‌بار از میان دو زن نامزد پست ریاست‌جمهوری یکی را برگزینند. حال آنکه امید به پیروزی باشله بیشتر از رقیب و دوست محافظه‌کار اوست. بنابر جدیدترین نظرسنجی صورت‌گرفته توسط دانشگاه سانتیاگو و ایپسوس، باشله می‌تواند ۶۶/۳درصد آرا را کسب کند در حالی که ماتای تنها ۳۳/۷درصد را به‌دست خواهد آورد. رقیب ۶۰ساله باشله که یک اقتصاددان و وزیر سابق کار است، به‌همراه او هر دو پیش از آنکه قدم بر راه دشوار سیاست بگذارند، از کودکی یکدیگر را می‌شناختند و پدران هر دو، ژنرال‌های نیروی هوایی ارتش شیلی بودند. میشله باشله در جمع هوادارانش در پایان کمپین انتخاباتی که روز پنجشنبه برگزار شد، گفت: من از اینکه اولین رییس‌جمهوری زن شیلی بودم، افتخار می‌کنم و از اینکه یک‌بار دیگر به این سمت برسم، خوشحالم. شعار باشله برای این دوره از انتخابات، افزایش عدالت اجتماعی در شیلی بود. او همچنین پیشنهاد افزایش مالیات‌ها را ارایه کرده است. باشله خواهان دسترسی همه مردم شیلی و نه‌تنها اغنیا به آموزش رایگان دوره متوسطه شده است. اما برنامه‌های ماتای، هم‌حزبی سباستین پینه‌یرا، رییس‌جمهوری فعلی، تداوم برنامه‌های دولت پینه‌یرا و انجام اقدامات شدیدتر علیه فرار مالیاتی و توزیع بهتر منابع ملی است. باشله پزشک اطفال ۶۲ساله تا چهارسال پیش خود رییس‌جمهور شیلی بود و باوجود محبوبیت بالا به‌دلیل ممنوعیت قانون اساسی اجازه نامزدی مجدد در انتخابات ۲۰۰۹ را نیافت. حالا رقبایی که در برابر هم قرار گرفته‌اند دوباره گذشته تاریک در تاریخ معاصر شیلی را به موضوع روز بدل کرده‌اند. اختلاف‌نظر سیاسی میان دو نامزد، پیشینه‌ای پرپیچ‌وخم دارد که در زندگی شخصی و خانوادگی آنها جریان می‌یابد و به شدت متاثر از کودتای سال ۱۹۷۳ و سال‌های سرکوب و دیکتاتوری پس از آن است. زندگی و رویکرد پدران هر دو نامزد با این سوال‌ها و بحث‌ها درهم تنیده بود و حالا در مورد دختران آنها نیز بحث‌های مشابهی جاری است. دو افسر باوجود مناسباتی نزدیک و احترام‌آمیز به لحاظ سیاسی به راه‌های متضادی رفتند. سالوادر آلنده رهبر حزب سوسیالیست شیلی پس از پیروزی در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۱۹۷۰ باشله را به ریاست اداره‌ای برگمارد. توصیه ماتای به باشله این بود که وارد کار سیاسی نشود و به‌عنوان یک نظامی بی‌طرف سیاسی، خود را حفظ کند. روز ۱۱ سپتامبر ۱۹۷۳ با کودتای اگوستو پینوشه علیه دولت آلنده، باشله هم دستگیر شد و زیر شکنجه قرار گرفت. ماتای که رایزن نظامی شیلی در لندن بود اندکی بعد از کودتا به کشور بازگشت و رییس آکادمی نیروی هوایی شد و این همان محلی بود که زیرزمین آن را به محلی برای شکنجه زندانیان سیاسی بدل کردند.

باشله نیز در همین محل زیر شکنجه رفت و هفت‌ماه پس از کودتا در اثر سکته قلبی ناشی از شکنجه جان باخت. ماتای خود بیش‌ازپیش با رژیم کودتا درآمیخت. وزیر بهداشت شد و بعدا فرمانده نیروی هوایی و عضو شورای نظامی حاکم بر شیلی. او گفته است که نه از زندانی‌بودن باشله در زیرزمین آکادمی نیروی هوایی خبر داشته و نه از شکنجه شدن او.

از زمان بازگشت دموکراسی به شیلی، یعنی بیش از دودهه قبل، بسیاری این کشور را الگویی برای ثبات اجتماعی و اقتصادی در آمریکای لاتین می‌دانند. میانگین رشد اقتصادی این کشور ۵/۵درصد است، دستمزدها در آن از اکثر کشورهای منطقه بیشتر است و نرخ بیکاری پایینی دارد. با این حال بسیاری از شیلیایی‌ها می‌گویند که قصد دارند به نامزدی رای بدهند که به‌دنبال ایجاد تغییرات اساسی باشد و نه کسی که روند فعلی را ادامه دهد. بخشی از این موضوع بازمی‌گردد به اعتراضات دانشجویی گسترده سال ۲۰۱۱. این اعتراضات از زمان پایان حکومت ژنرال اگوستو پینوشه در سال ۱۹۹۰ بی‌سابقه بود. نظام آموزش عالی شیلی در میان کشورهای آمریکای لاتین از همه گران‌تر است و دانشجویان و والدینشان برای پرداخت هزینه‌های دانشگاه، که به ده‌هازاردلار بالغ می‌شود، با مشکلات زیادی روبه‌رو هستند.

میشله باشله (سمت راست) اولین ماتای (سمت چپ) عکس: Getty images

مهدی فاخری . کارشناس آمریکای لاتین

اکثر خبرگزاری‌ها از پیروزی باشله در این انتخابات خبر دادند چرا رای باشله نسبت به رقیبش بیشتر است؟

دو دلیل دارد: دلیل اول آن است که باشله در دوران قبلی ریاست‌جمهوری‌اش باوجود انتظاری که می‌رفت اقتصاد شیلی را با سلامت هدایت کرد و نسبت به دیگر کشورهای آمریکای لاتین رشد اقتصادی قابل‌توجهی برای این کشور رقم زد. در روابط خارجی هم، سیاست‌های ملی‌گرایانه‌اش روابط با آمریکا و اتحادیه اروپا را مختل نکرد و همین‌ها موجب مشروعیت او در شیلی شد. دلیل دوم آن است که او توانست در عرصه بین‌الملل هم نقش خود را ایفا کند؛ مثلا به‌عنوان دستیار دبیرکل سازمان ملل در امور زنان توانست با موفقیت عمل کند. میزان فساد در دوران او افزایش پیدا نکرد و برای نهادهای دموکراتیک کشورش هم احترام قایل بود.

دوزن نامزد ریاست‌جمهوری در کشوری شده‌اند که زنان تا ۱۰سال پیش حق طلاق هم نداشتند و شیلی پیش از این آلنده و پینوشه را به خود دیده بود، نقش زنان را چطور ارزیابی می‌کنید؟

فرهنگ مشارکت زنان در برخی مناطق مثل اروپای شمالی، آمریکا و شبه‌قاره هند بیش از کشورهای آمریکای لاتین است. اینکه چرا در چنین کشورهایی که دیکتاتوری‌های پیشین را تجربه کرده است زنان روی کار آمده‌اند تحت‌تاثیر روی‌کارآمدن چپ‌های جدید در این کشورهاست. مثلا لولا داسیلوا در برزیل، چاوز در ونزوئلا یا در کشورهای دیگر مانند اروگوئه و گواتمالا هم همین‌طور. اصولا احزاب چپگرا نسبت به درگیرکردن خانم‌ها در سیاست نظر مثبتی دارند و واکنشی به گذشته دست راستی این کشورهاست.

نگاه بیرون

انتخاباتی با بوی تغییر

REUTERS

ترجمه: تانیا تجلی

«باشله به احتمال خیلی زیاد با به‌دست‌آوردن ۶۰درصد آرا به‌عنوان رییس‌جمهور شیلی معرفی می‌شود.» این خبرگزاری البته برای اثبات ادعایش به سراغ روسا و استادان دانشگاه هم رفته و نظر آنها که تاییدکننده این مطلب بوده را هم گرفته است. با این حال تحلیلی که سایر رسانه‌ها درباره انتخابات شیلی هم داشته‌اند کم‌وبیش یکسان است؛ روزنامه یواس‌ای‌تودی با اشاره به رقابت دو کاندیدای نهایی در شیلی می‌نویسد: «شیلی تحت ریاست‌جمهوری که ایدئولوژی‌اش جنگ طبقاتی است تاکنون با رشد سریع اقتصادی و افزایش درآمد روبه‌رو بوده است. اما به نظر می‌رسد که رای‌دهندگان به‌دنبال چنین سیاست‌هایی نباشند. با این حال تمایل اکثر رای‌دهندگان به میشل باشله رییس‌جمهور سابق چپگرای این کشور باشد. ائتلاف او شامل حزب کمونیست و قول او به افزایش مالیات بر تجار است. مقابله با آنچه او نابرابری درآمد می‌نامد و تقویت اتحادیه‌های کارگری و صرف میلیاردهادلار در آموزش‌وپرورش برای راضی‌کردن معترضان دانشگاه است.» البته این روزنامه در ادامه نقل‌قولی هم دارد که نشان از نگرانی برخی جناح‌ها در صورت اعمال چنین تغییرات گسترده‌ای دارد: «فرانسیسکو کلپ اقتصاددان مرکز تحقیقاتی آزادی و توسعه در سانتیاگو معتقد است تغییرات رادیکال در این کشور سیگنال‌های بدی را مخابره می‌کند. او می‌گوید که این امر می‌تواند مسیر اشتباهی برای شیلی رقم زند؛ این سیاست‌ها برای سرمایه‌گذاری مجدد در شیلی دلسردکننده است.» اکونومیست هم دیگر رسانه‌ای است که بخت اول‌شدن را به باشله می‌دهد با این حال معتقد است ماتای بنا به شرایطی می‌تواند این معادلات را به هم بزند: «بیش از شش‌میلیون‌نفر یا نیمی از رای‌دهندگان در دور اول این انتخابات رای ندادند. اگر ماتای رقیب باشله بتواند حتی یک‌چهارم آنها را متقاعد کند تا از خانه‌هایشان برای رای‌دادن بیرون بیایند، شاید شانسی داشته باشد. شعار او در این دوره انتخابات «بله، ما می‌توانیم» است. این شعار اگرچه در گذشته مفید به نظر می‌رسید اما حالا جواب نمی‌دهد. در مناظره‌ای که پیش‌تر باشلت و ماتای با یکدیگر داشتند، ماتای، اقدامات باشله را زیر سوال برد. او از اقدامات ناکافی و کند باشله نسبت به زمین‌لرزه و سونامی سال ۲۰۱۰ که منجر به کشته‌شدن ۵۰۰نفر شد انتقاد کرد. با این حال باشله با سخنان خود او را به کنار رینگ برد و برنامه آینده‌اش را اینگونه معرفی کرد: افزایش مالیات، اصلاح آموزش‌وپرورش، سیستم جدید انتخابات و قانون اساسی جدید.» البته همین شعار انتخابات و قانون جدیدی که باشله از آن دم می‌زند برایش اعتبار زیادی هم در بین جوانان به دست آورده است.

«مهدی جمعه» نخست‌وزیر تونس شد

مهدی جمعه، نخست‌وزیر تونس شد. احزاب سیاسی تونس مهدی جمعه را به‌عنوان نخست‌وزیر این کشور انتخاب کردند. دبیرکل اتحادیه مشاغل تونس با اشاره به از بین‌رفتن اختلافات میان گروه‌های سیاسی درباره نخست‌وزیر جدید، تاکید کرد: در دولت جدید تونس نیروهای فن‌سالار بی‌طرف حضور خواهند داشت. (ایسنا)

مصر از اخوان‌المسلمین مهم‌تر است

مقتدی صدر، رهبر جریان صدر عراق ضمن درخواست از اخوان‌المسلمین مصر برای پایان‌دادن به خشونت‌ها خطاب به این گروه گفت: مصر از حزب شما مهم‌تر است. او خطاب به اخوان‌المسلمین گفت: به خشونت پایان دهید، چراکه مصر و سرنوشت مردم این کشور از حزب شما مهم‌تر است. (الیوم‌السابع)

حرف آمریکا با عملش یکی نیست

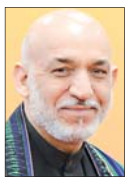

حامد کرزای، رییس‌جمهوری افغانستان در دهلی‌نو گفت، حرف آمریکایی‌ها با عملشان یکی نیست و دیگر به آنها اعتماد ندارد. در تحولی دیگر به گفته یک مقام دولتی افغانستان، در یک حمله انتحاری به ساختمان سرویس امنیت ملی این کشور، حداقل سه سرباز افغان زخمی شدند. (نیشن)

وزیر خارجه فرانسه:

اسد اختیاراتش را واگذار نخواهد کرد

شرق: وزیر امور خارجه فرانسه اعلام کرد نسبت به وضعیت سوریه «خوشبین» نیست و درباره موفقیت کنفرانس صلح پیشنهادی که قرار است ماه آتی میلادی در سوییس برگزار شود، «تردید» دارد. به گزارش ایسنا، به نقل از رویترز، لوران فابیوس، وزیر امور خارجه فرانسه خطاب به گروهی در کنفرانس سیاست جهانی در موناکو گفت: درحالی که بشار اسد، رییس‌جمهوری سوریه اشتباهات و ایرادهای زیادی دارد، اما نادان نیست و فرانسه نمی‌داند چرا او باید حاضر باشد همه اختیاراتش را واگذار کند. این مساله کار را برای مخالفانی که ما حامی آنها هستیم، دشوار می‌کند. به گفته فابیوس گروه‌های میانه‌رو ضددولتی که فرانسه با آنها کار می‌کند «در وضعیت واقعا سختی» قرار دارند. همزمان با مقدمه‌چینی برای مذاکرات صلح، رییس هیات بازرسان سازمان‌ملل در سوریه تاکید کرد: وظیفه و ماموریت ما مشخص‌کردن عاملان حمله شیمیایی سوریه نیست و ما هیچ اطلاعاتی در اختیار نداریم که نشان دهد عاملان استفاده از این سلاح‌ها چه کسانی هستند. سازمان‌ملل روز پنجشنبه در بیانیه‌ای اعلام کرد کارشناسان بین‌المللی به‌کارگیری مواد شیمیایی در پنج پایگاه از هفت پایگاهی که از آنها بازدید کرده‌اند را تایید می‌کنند. در همین حال ناوهای متعلق به نروژ و دانمارک در بندر «لیماسول» در قبرس پهلو گرفته‌اند و منتظر دستور برای حرکت به سوی سوریه به‌منظور جمع‌آوری و بارگیری محموله‌های تسلیحات شیمیایی از این کشور هستند. هر زمان که دستور ارسال شود، این دو ناو به سمت بندر اللاذقیه سوریه حرکت می‌کنند؛ جایی که محموله‌های تسلیحات شیمیایی را که از سوی سازمان منع تسلیحات شیمیایی آماده انهدام است، بارگیری می‌کنند. در حالی که گروه بازرسان سازمان‌ملل مشخص نکرده‌اند که چه گروهی در سوریه از سلاح شیمیایی استفاده کرده، نماینده روسیه در سازمان‌ملل تصریح کرد: حملات شیمیایی در سوریه توسط مخالفان و با هدف بهانه‌تراشی برای مداخله نظامی از سوی غرب صورت گرفته است. از دیگر سو اتحادیه عرب تشکیل دولت انتقالی با مشارکت گروه‌های مخالف سوری را شرط بازگشت مجدد سوریه به این اتحادیه اعلام کرد. همچنین با شدت‌گرفتن موج سرما در سوریه، مسوول امور بشردوستانه سازمان ملل به این کشور سفر کرده تا با کمک دمشق از وقوع یک فاجعه انسانی در سوریه جلوگیری کند.

«مک‌کین» در اوکراین:

از اعتراض مردم خوشحالم

شرق: وزیر امور خارجه اوکراین به سناتور آمریکایی تضمین داد که الحاق به اتحادیه اروپا اولویت سیاست خارجی دولت کی‌یف است. شبکه خبری راشاتودی نیز گزارش داد: جان مک‌کین در جریان سفر خود به اوکراین گفت: ما معتقدیم که آینده اوکراین در اروپا رقم می‌خورد. ما با مقام‌های دولتی و اعضای اپوزیسیون اوکراین دیدار کرده‌ایم من به دنبال این هستم که با معترضان میدان استقلال اوکراین دیدار کنم و از اینکه مردم این کشور دست به اعتراض زدند خوشحال هستم چراکه آنها می‌توانند بار دیگر دموکراسی را در کشورشان احیا کنند. این در حالی است که مخالفان رییس‌جمهور اوکراین از تظاهرات میلیونی خود در روزهای شنبه و یکشنبه خبر دادند. هواداران رییس‌جمهور هم که طرفدار نزدیکی به روسیه هستند آماده یک گردهمایی دو روزه شده‌اند. ناتو نگران بروز خشونت در اوکراین است. همزمان درحالی که کشورهای غربی خواستار رعایت حقوق تظاهرکنندگان از جمله حق آزادی تظاهرات مسالمت‌آمیز هستند، روسیه کشورهای غربی را متهم می‌کند که دچار «توهم» شده‌اند. ناتو هم نگران شعله‌ورشدن خشونت در اوکراین است. آندرس فوگ راسموسن، دبیرکل ناتو در گفت‌وگو با روزنامه آلمانی «ولت» دولت اوکراین را به پایبندی به حقوق اساسی دموکراتیک و پرهیز از خشونت فراخوانده است. او گفت: نکته اینجاست که اوکراین باید بدون فشار خارجی تصمیم بگیرد که می‌خواهد به کدام پیمان امنیتی تعلق داشته باشد. در تحولی دیگر دولت اوکراین اعلام کرد، میتری کوچینسکی، رهبر حزب «برادری» در این کشور تحت پیگرد بین‌المللی قرار گرفته است.

سومین دولت «آنگلا مرکل» تشکیل شد

یک زن، گزینه وزارت دفاع

شرق: با رای موافق اکثریت قاطع اعضای حزب سوسیال‌دموکرات به «ائتلاف بزرگ»، راه برای تشکیل سومین دولت آنگلا مرکل هموار شد. بنا به گمانه‌زنی برخی رسانه‌های آلمانی، احتمالا برای نخستین‌بار یک زن وزیر دفاع این کشور می‌شود. به گزارش ایسنا، بعدازظهر روز شنبه نتایج نظرخواهی از اعضای حزب سوسیال‌دموکرات آلمان که سرنوشت دولت آینده این کشور به آن وابسته بود، اعلام شد. تقریبا ۷۶درصد از اعضای حزب سوسیال‌دموکرات که در نظرخواهی شرکت کرده بودند، به تشکیل یک دولت ائتلافی با دو حزب دموکرات‌مسیحی و سوسیال‌مسیحی رای موافق دادند. در کابینه جدید آنگلا مرکل، که برای سومین دوره پیاپی صدراعظم آلمان خواهد بود، تغییرات فراوانی رخ خواهد داد. چنانچه گزارش‌های رسانه‌های مختلف رسما تایید شود برای نخستین‌بار در تاریخ آلمان یک زن فرماندهی نظامیان را برعهده می‌گیرد. حزب سوسیال‌مسیحی بایرن نیز مایل به سرپرستی این وزارتخانه کلیدی است.